

# РЕШЕНИЕ

№ 6235

гр. София, 01.11.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,**  
в публично заседание на 19.10.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Диана Стамболова**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6255** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. във вр. чл. 148 от АПК, във вр. чл.186, ал.1, т.1, б."а" във вр. с ал.4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма] - [населено място], представлявано от управителя Д. Б. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ФК-С1023-0454524/13.04.2021г. издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б."а" от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/, е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект –магазин за сладолед и захарни изделия „Д. И.“, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 дни. В жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразността на акта, тъй като извършеното нарушение-неиздаване на фискална касова бележка е извършено за първи път. Излага съображения, че липсват данни за трайна и умишлена практика с цел ощетяване на фиска и отклоняване от данъчното облагане. Жалбоподателят моли за отмяна на наложената ПАМ, алтернативно за намаляване на срока на запечатване на търговския обект.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв.В. и чрез управителя си поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски.

Ответникът Началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място] в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, представляван от юрк. Ц., оспорва жалбата и моли процесната заповед да бъде потвърдена. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 05.04.2021г., в 12:40ч. в [населено място] е извършена проверка на търговски обект- магазин за сладолед и захарни изделия „Д. И.“, находящ се на [улица] стопанисван и експлоатиран от [фирма], ЕИК[ЕИК], попадащо в обхвата на задължено лице по чл.3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, според който всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД. Извършена е контролна покупка на 1 бр. сладолед на стойност 3 лв., заплатена в брой от О. Т. – инспектор по приходите. За същата не била издадена фискална касова бележка от наличното в обекта въведено в експлоатация фискално устройство, модел „Е. В1 KL“, с ИН на ФУ № ED306052 и ИН на ФП 44306052. За извършената проверка е съставен Протокол за извършена проверка (П.) № 0454524 от 05.04.2021г. Констатирано е, че в обекта е наличен POS терминал. Отпечатан е дневен X отчет. От П. се установява, че разчетената касова наличност от ФУ е в размер на 0,00 лв., фактическата наличност е 100 лв. Регистрирано е едно плащане с карта през ПОС терминал в размер на 15лв. Установената положителна разлика в касовата наличност е в размер на 100 лв.

Въз основа на констатациите на приходния орган е издадена и процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка ФК-С1023-0454524/13.04.2021г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б." а" от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/, е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – магазин за сладолед и захарни изделия „Д. И.“, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Заповедта е обжалвана пред административния орган, който с Решение № ГДФК -113 от 10.05.2021г. на директор на главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е приел оспорената ПАМ за правилно наложена и е оставил жалбата на дружеството без уважение, като неоснователна.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, с правен интерес, в законоустановения срок и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, предвид представените по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед № 3766/25.09.2019г. на изпълнителния директор на НАП. Описанието на извършеното нарушение е пълно и ясно, относимо към фактическия състав на мярката по чл.186, ал.1, т.1, б."а" от ЗДДС. Заповедта е издадена при спазване на общите процесуални правила на чл.35 и чл.36 от АПК за изясняване на релевантните факти и обстоятелства от значение за случая посредством събиране на всички относими, допустими и достатъчни доказателствени средства. Не се констатира процесуални нарушения по издаването на заповедта, поради което и не е налице незаконосъобразност на това основание.

Предвид обстоятелството, че жалбоподателят [фирма], ЕИК[ЕИК] не е опровергал установената при проверката фактическа обстановка, която се подкрепя и от

събраните по делото доказателства, следва да се приеме, че са налице материално-правните предпоставки по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС за налагане на мярката. В случая допуснатото нарушение не е спорно между страните. Спорен е въпросът доколко размерът на срока за прилагане на ПАМ е в унисон с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН, и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6 от АПК.

Законодателят е преценил, че нарушаването на реда за отчитане на продажбите в търговските обекти представлява нарушение, за чието предотвратяване и преустановяване следва да се наложат предвидените в чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от 4 ЗДДС принудителни административни мерки. Независимо от горното, съдът приема жалбата за основателна, поради следното:

При определяне на срока на мярката не са изложени конкретни мотиви, от които е видно, че така определяният срок нарушава принципа за съразмерност, установен с чл. 6, ал. 2 АПК.

В случая, в оспорената заповед са изложени изцяло бланкетни мотиви за продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ. Независимо, че е посочено, че са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от него, то посочените в тази връзка релевантни факти и обстоятелства не са подкрепени с никакви доказателства. Изложените аргументи за продължителността на срока на ПАМ са общо формулирани, формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – с оглед начина и вида на организиране на отчетността, отклонение от данъчно облагане, степента на засегнатите обществени отношения. Не става ясно как е формирана волята на органа да определи срок на мярката около средния размер, респ. кои конкретни обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Няма конкретизация относно това какъв е оборотът на търговския обект, като по делото се представят фискални бонове и дневен отчет само за 05.04.2021г., без да е направен сравнителен анализ с други отчетни периоди. Липсват и данни дали търговецът е извършвал друго нарушение по ЗДДС, както и данни за други фактически обстоятелства, които биха били относими към преценката за определяне на срока на ПАМ около средния размер. При липсата на каквито и да било конкретни мотиви, свързани със субекта и фактическата обстановка, не става ясно защо, без да е установено, че в проверения обект има трайна практика да не се издават фискални бонове за извършени продажби, от административния орган е определен именно този срок за промяна на организацията на дейността в конкретния обект. Не са посочени местоположение на търговския обект, клиентопотока, не е съобразен вида на предлаганите стоки- изделия с кратък срок на годност, както и сезонния им характер. Без конкретни доказателства, неправилно обосновават определянето на продължителност от 14 дни за налагане на мярката. Наред с това обстоятелството, че нарушението е доказано, не следва да игнорира необходимостта от формирането на конкретни мотиви във връзка с продължителността на срока за налагане на процесната ПАМ. Не налага на извода за законосъобразност на определения срок и довода, че ако не бъде приложена ПАМ съществува възможност за извършване на ново нарушение, индиректно до ново отклонение от данъчното облагане, от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и труднопоправими вреди. В посочения смисъл е съдебната практика на Върховния административен съд, обективизирана в решение № 5006 от 20.04.2021 г. по адм. д. № 13590/2020 г., решение

№ 7615 от 24.06.2021 г. по адм. д. № 1621/2021 г., решение № 7619 от 24.06.2021 г. по адм. д. № 11853/2020 г., решение № 7892 от 30.06.2021 г. по адм. д. № 2193/2021 г. и др.

При издаване на ЗПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 от АПК като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ. В случая съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането ѝ не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

Предвид изложеното оспореният акт като материално незаконосъобразен и несъответстващ на целта на закона, се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото разноски се следват на жалбоподателя, но такива не са претендирани и не се дължат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд-София град

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1023-0454524 от 13.04.2021г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място] в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.” а” от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/, с която на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Б., със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.2 е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект –магазин за сладолед и захарни изделия „Д. И.“, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1 т. 1 б. "а" от ЗДДС.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: